

РЕШЕНИЕ

гр.Варна, ...07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Варненският административен съд, Първо отделение, Първи състав, в публично заседание на осемнадесети юни, през две хиляди и дванадесета година в състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА

при секретаря С.В., като разгледа докладваното от съдията Веселина Чолакова адм.дело N 1908 по описа за 2012 год., за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация.

Образувано е по жалба на С.Ц.С. *** , срещу Отказ по заявление за достъп до обществена информация с изх.№ ДОИ 12000022ВН.001 от 17.04.2012 год. на Председателя на Общински съвет – Варна, с който на жалбоподателя е отказан достъп до обществена информация по негово Заявление с вх. № ДОИ 12000022ВН от 02.04.2012 год.

Навеждат се доводи за нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че поисканата информация попада в категорията „обществена”, тъй като е от значение за съставянето на мнение относно разходването на обществени средства. Счита, че Общински съвет – Варна е задължено по Закона за достъп до обществена информация лице, тъй като съхранява изисканата обществена информация. Счита, че поисканата информация е от надделяващ обществен интерес, предвид че би могла да покаже или отхвърли евентуални корупционни практики, незаконосъобразни или нецелесъобразни действия на административни органи и длъжностни лица. Моли обжалваният отказ на председателя на ОС Варна да бъде отменен и органът да бъде задължен да предостави исканата информация. В съдебно заседание редовно уведомен се явява лично и поддържа жалбата. Не претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответникът – Председателя на Общински съвет – Варна, редовно призован се представлява от процесуалния си представител адв. Н. – ВАК. В съдебно заседание и представени писмени бележки, моли за отхвърляне на депозираната жалба и претендира сторените по делото разноски.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена пред родово и териториално компетентен съд, от лице, което е адресат на оспореното решение по ЗДОИ, за което безспорно е налице правен интерес от оспорването му. Обжалването е предприето чрез органа, чийто акт се оспорва, в рамките на предвидения за това 14-дневен срок, видно от приложената обратна разписка (л.23) за

доставяне на пощенска пратка.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на жалбата:

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

Предмет на преценка в настоящето съдебно производство е Решение изх.№ ДОИ12000022ВН-001/17.04.2012 год. издадено от Председателя на Общински съвет – Варна , с което жалбоподателя е отказан достъп до обществена информация по негово Заявление с вх. № ДОИ 12000022ВН от 02.04.2012 год.

Жалбоподателят в настоящото производство е подал на 02.04.2012 год. , до Председателя на Общински съвет-Варна, Заявление за достъп до обществена информация , вх. ДОИ12000022ВН/02.04.2012 год. , с което е изискал достъп до следната информация: 1. Какъв е размерът на трудовите възнаграждения, получени по договор за трудово-правни отношения от управителите на общински дружества „Пазари” ЕООД и „Обреди” ЕООД през 2010 год. и 2011 год.; 2. Какви средства и в какъв размер са получени като допълнително материално стимулиране от всеки от един от управителите на общинските дружества „Пазари” ЕООД и „Обреди” ЕООД за 2010 год. и 2011 год.; 3. Какви възнаграждения по трудов договор и като допълнително материално стимулиране са получили за 2010 год. и 2011 год. контролорите на Общински съвет-Варна, назначени в дружествата „Пазари” ЕООД и „Обреди” ЕООД.; 4. Какъв е размерът на средствата получени като трудово възнаграждение по договор за трудово-правни взаимоотношения от прокуристите, членове на бордове на директорите и представителите в общинските дружества „Дворец на културата и спорта” ЕАД, „Дезинфекционна станция” ЕАД, „Стопанска и спомагателна дейност” ЕАД, „Градски транспорт” ЕАД и „Общинска охранителна фирма” ЕАД за 2010 год. и 2011 год.; 5. Какъв е размерът на средствата получени като допълнително материално стимулиране от прокуристите, членовете на борда на директорите и представителите на общинските дружества „Дворец на културата и спорта” ЕАД, „Дезинфекционна станция” ЕАД, „Стопанска и спомагателна дейност” ЕАД, „Градски транспорт” ЕАД и „Общинска охранителна фирма” ЕАД за 2010 год. и 2011 год. Заявителят е посочил, че желае да получи информацията в писмен вид и на електронен носител – компактдиск.

В законоустановеният срок Председателят на Общински съвет – Варна се е произнесъл с Решение изх.№ ДОИ12000022ВН-001/17.04.2012 год., с което на жалбоподателя е отказан достъп до обществена информация по негово Заявление с вх. № ДОИ 12000022ВН от 02.04.2012 год. В обстоятелствената част на Решението е посочено, че искането се отнася до лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни и предвид изричната разпоредба на чл.2, ал.4 от Закона за достъп до обществена информация, същият не намира приложение. Приел е, че дори и да е налице конкуренция на законно закрепени права на обществена информация и на лични данни, следва да се има предвид практиката на Върховния административен съд на Република България и да се съобрази разпоредбата на чл.2,ал.4 от ЗДОИ.

Отказът е получен от заявителя на 19.04.2012 год. видно от приложената по делото обратна разписка (л.23), като в предвидения от закона 14-дневен срок той е предприел действия по неговото оспорване.

Горната фактическа обстановка, съдът приема въз основа на писмените доказателства, представени от страните и приобщени по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните **правни изводи**:

Съгласно чл. 28 ал.2 от ЗДОИ – в срока по ал.1 органите по чл.3 или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В случая оспореното решение е постановено на 17.04.2012 год. от Председателя на Общински съвет-Варна. Съобразно разпоредбата на чл.52а и чл.52 от Закона за общинската собственост, в правомощията на съответния общински съвет е да приеме условията относно възлагането на управлението и контрола на общинските дружества и съответно общинските предприятия. Посочените в заявлението дружества отговарят на тази категория, който факт е общоизвестен, а и не е спорен между страните по делото. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Следователно общинският съвет като орган на местно самоуправление е задължен субект по смисъла на закона. Същият е колективен орган, като текстът на чл. 25, т. 6 от ЗМСМА дава представителна власт на председателя на Общинският съвет в отношенията с външни лица и организации. Процесното решение не изисква произнасянето на Общинския съвет като колективен орган, поради което и съобразно предоставените от Закона правомощия, Председателят на Общински съвет-Варна е компетентен да се произнесе по Заявлението за достъп до обществена информация. Решението е издадено и в предвидената в чл. 38 от ЗДОИ писмена форма, съдържа реквизитите, посочени в текста, включително фактическите и правни основания за взетото решение.

Правото на всяко лице да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ, като в чл. 2 е дадена легална дефиниция на понятието **"обществена информация"** по смисъла на този закон - "всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти". Съгласно чл.9 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като чл.11 от ЗДОИ определя, че **служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.** Законодателят е дефинирал понятието обществена информация твърде общо, поради което и на основание чл.46, ал.1 на Закона за нормативните актове, съгласно който, разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, следва да се издири точния смисъл на понятието „информация”. Понятието "информация" е дефинирано в Български тълковен речник (издателство "Наука и изкуство 2001 година - четвърто преработено издание) като: 1. Предадено или получено съобщение, сведение, знание за някого или за нещо; 2. Служба, която дава такива сведения; 3. Сведения, знания за предметите и процесите в света, възприемани, натрупвани и предавани от човека, от специални устройства и други. Следователно понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно за дейността на задължените по закон субекти, които го създават или съхраняват. Предвид

изложеното понятие "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл е въприето понятието и в практиката на Върховния административен съд.

По силата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, задължени субекти за осигуряване на достъпа до обществена информация, са държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България, които създават или съхраняват обществената информация. Изложеното налага извод, че Законът за достъп до обществена информация е общ закон, който урежда общите принципи за предоставяне на достъп до обществена информация и посочва кръга от лицата, които следва да предоставят при поискване обществена информация. По правило достъпът до официална и служебна обществена информация е свободен.

При решаване на настоящия правен спор следва да се отговори на въпроса дали изисканата информация представлява „лични данни“, по смисъла на ЗЗЛД и легалната дефиниция на пар.1, т.2 от ЗДОИ и дали попада в хипотезата на чл.2, ал.4 от ЗДОИ.

За да е налице задължение за предоставяне на искана информация е необходимо от една страна този, от когото се иска информация, да е задължен по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект и от друга, исканата информация да е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Търсенето и предоставянето на информация не може да бъде подчинено на друга, освен на законовата цел. Целта, която заявява жалбоподателя е наличието на обществен интерес относно евентуална корупция и злоупотреба с власт, относно лошо управление на държавното или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. В случая е безспорно, че конкретната информация касае разходването на публични средства и е свързана с работата на Общински съвет – Варна. Изисканата информация относно **трудовете възнаграждения** на управителите, прокуристите, контролорите, членовете на бордовете на директорите и представителите в горепосочените общински дружества и общински предприятия не касае конкретната личност, а е относно заеманата длъжност. Съгл. пар.1, т.2 от ДР на ЗДОИ, "Лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. Съобразно легалната дефиниция на понятието в пар.1, т.16 на ДР на ЗЗЛД, "Специфични признаци" са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Трудовото възнаграждение е елемент от трудовото правоотношение за определената длъжност. Трудовите възнаграждения на лицата, се определят от Общинския съвет по реда на Закона за общинската собственост и с оглед на конкретната заемана длъжност. С трудовото възнаграждение не се идентифицира и не може да бъде идентифицирано дадено лице по смисъла на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Очевидно определеното трудово възнаграждение за заеманата длъжност в публичния сектор не е свързан с неприкосновеността на личността и личния живот, а е обективно съществуващ факт.

Освен това със заявлението за достъп не се иска посочване на възнаграждението на конкретно физическо лице, а се иска отговор за размера на трудовите възнаграждения за конкретната длъжност. В този смисъл исканият достъп до обществена информация не засяга лични данни, тъй като заявителя не поставя въпроса за размера на трудовото възнаграждение на конкретно физическо лице заемащо съответната длъжност, а какъв е размерът на трудовите възнаграждения за съответната длъжност. Следва да се посочи, че в публичния сектор трудовите възнаграждения се определят винаги с оглед на конкретната длъжност и данните относно техния размер, безспорно са елемент от обществения живот на страната. Следователно в случая не се касае за лични данни, а за достъп до обществена информация, даваща възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект и конкретно разходването на бюджетните средства. Определянето на трудовите възнаграждения за посочените длъжности е част от дейността на Общински съвет-Варна, която същият като орган на местното самоуправление следва да изпълнява прозрачно за обществеността. Относно тази информация не е приложима разпоредбата на чл.2, ал.4 от ЗДОИ и в този смисъл направените от Председателя на Общински съвет – Варна изводи, са неправилни, като противоречат на материалния закон.

Решението в тази част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като преписката следва да се върне на административния орган, като на основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ същият следва да бъде задължен да предостави на заявителя достъп до исканата информация.

Правото на достъп до обществена информация, макар и по принцип гарантирано от закона, не е неограничено. Относно изисканата информация за получените, като допълнително – материално стимулиране средства от посочените лица, съдът намира за приложима разпоредбата на чл.2, ал.4 от ЗДОИ. Допълнителното-материално стимулиране се отнася за конкретно физическо лице и размерът на предоставените във връзка с него средства, касае икономическата му идентичност. Не е „лични данни” **информацията относно методиката за формирането и разпределянето на средствата за допълнително-материално стимулиране**, но в случая си иска информация за конкретни лица, които могат да бъдат лесно идентифицирани с оглед заеманата от тях длъжност. Исканите данни са свързани с възнаграждения, представляващи допълнително-материално стимулиране, определено за конкретни физически лица. Те са свързани с тяхната икономическа идентичност и по тази причина са техни лични данни, съответно защитени от ЗЗЛД.

Съдът споделя извода на Председателя на Общински съвет-Варна, че в случая е налице конкуренция на конституционно закрепени права, от една страна правото на обществена информация на заявителя, а от друга защитата на личните данни на лицата, по отношение, на които е поискана информацията. Като субекти заемащи публична държавна длъжност, същите не са извън обхвата на ЗЗЛД и по отношение на тях е предвидена законоустановената защита. Следва да се посочи, че основен принцип при осъществяване правото на достъп до обществена информация е защитата на личната информация, с арг. чл.6, ал.1 от ЗДОИ.

Нормата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ визира две различни хипотези: отказ за достъп до обществена информация, засягаща интересите на трето лице или предоставянето ѝ при наличие на надделяващ обществен интерес. Понятието "интереси на трето лице" обаче не е равнозначно на понятието "лични данни". Следователно, ще се предостави обществена информация от задължения по закон субект тогава, когато надделява общественият интерес, независимо, че исканата информация засяга интересите на трето лице и то не е дало изрично писмено съгласие за предоставянето ѝ. Понятието е

дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Същият обаче е ирелевантен тогава, когато следва да се предоставят лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ЗДОИ, каквито безспорно са определеното за конкретно физическо лице допълнително-материално стимулиране. С други думи, няма връзка между понятията "лични данни" и "надделяващ обществен интерес", за да се приеме, че при наличието на последното обстоятелство отпада забраната по чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ да се предоставят лични данни по реда и условията на този закон.

За жалбоподателя съществува правна възможност да получи достъп до данните относно размерът на получените средства от лицата, като допълнително –материално стимулиране, но при условията на Закона за защита на личните данни.

В тази част жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Жалбоподателят не е направил искане за разноси, поради което , такива не се присъждат.

Ответникът е направил искане за присъждане на съдебно-деловодни разноси, поради което, с оглед изхода на делото и представените доказателства, такива се следват в размер на 150,00 лв.

Мотивиран от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение изх.№ ДООИ12000022ВН-001/17.04.2012 год. издадено от Председателя на Общински съвет – Варна , с което на жалбоподателя е отказан достъп до обществена информация по негово Заявление с вх. № ДООИ 12000022ВН от 02.04.2012 год., в следната част: **1. Какъв е размерът на трудовите възнаграждения, получени по договор за трудово-правни отношения от управителите на общински дружества „Пазари” ЕООД и „Обреди” ЕООД през 2010 год. и 2011 год.; 2. Какви възнаграждения по трудов договор са получили за 2010 год. и 2011 год. контролорите на Общински съвет-Варна, назначени в дружествата „Пазари” ЕООД и „Обреди” ЕООД.; 3. Какъв е размерът на средствата получени като трудово възнаграждение по договор за трудово-правни взаимоотношения от прокуристите, членове на бордове на директорите и представителите в общинските дружества „Дворец на културата и спорта” ЕАД, „Дезинфекционна станция” ЕАД, „Стопанска и спомагателна дейност” ЕАД, „Градски транспорт” ЕАД и „Общинска охранителна фирма” ЕАД за 2010 год. и 2011 год.;**

ВРЪЩА административната преписка на Председателя на Общински съвет-Варна и го задължава да предостави достъп до обществена информация по Заявление за достъп до обществена информация , вх. ДООИ12000022ВН/02.04.2012 год. на С.Ц.С., в частта относно: **1. Какъв е размерът на трудовите възнаграждения, получени по договор за трудово-правни отношения от управителите на общински дружества „Пазари” ЕООД и „Обреди” ЕООД през 2010 год. и 2011 год.; 2. Какви възнаграждения по**

трудова договор са получили за 2010 год. и 2011 год. контролорите на Общински съвет-Варна, назначени в дружествата „Пазари“ ЕООД и „Обреди“ ЕООД.; 3. Какъв е размерът на средствата получени като трудово възнаграждение по договор за трудово-правни взаимоотношения от прокуристите, членове на бордове на директорите и представителите в общинските дружества „Дворец на културата и спорта“ ЕАД, „Дезинфекционна станция“ ЕАД, „Стопанска и спомагателна дейност“ ЕАД, „Градски транспорт“ ЕАД и „Общинска охранителна фирма“ ЕАД за 2010 год. и 2011 год.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.Ц.С. *** , в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА С.Ц.С. *** да заплати на Общински съвет – Варна сторените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 150,00 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: